

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 148

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 10 aprilie 2000

SUMAR

Nr.		Pagina
LEGI ȘI DECRETE		
32.	— Lege privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor.....	1-8
87.	— Decret pentru promulgarea Legii privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor	8

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Obiectul legii, înțelesul unor termeni și categorii de asigurare

Art. 1. — Prezenta lege reglementează: organizarea și funcționarea societăților comerciale de asigurare, de asigurare-reasigurare și de reasigurare, a societăților mutuale, denumite în continuare *asigurători*, respectiv *reasigurători*, precum și a intermediarilor în asigurări, organizarea și funcționarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, supravegherea asigurătorilor și reasigurătorilor care desfășoară activitatea în sau din România, supravegherea activității intermediarilor în asigurări și reasigurări, precum și a altor activități în legătură cu acestea.

Art. 2. — În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *activitatea de asigurare* — activitatea exercitată în sau din România, care desemnează, în principal, oferirea, intermedierea, negocierea, încheierea de contracte de asigurare și reasigurare, plasarea de prime, lichidarea de daune, activitatea de regres și de recuperare, precum și investirea sau fructificarea fondurilor proprii și atrase prin activitatea desfășurată;

2. *agent de asigurare* — persoana fizică sau juridică autorizată, în baza autorizării unui asigurător, să negocieze sau să încheie în numele și în contul asigurătorului contracte de asigurare cu terții, conform condițiilor

stipulate în contractul de mandat încheiat, fără să aibă calitatea de asigurător sau de broker de asigurare;

3. *asigurare* — operațiunea prin care un asigurător constituie, pe principiul mutualității, un fond de asigurare, prin contribuția unui număr de asigurați, expuși la producerea anumitor riscuri, și îi indemnizează pe cei care suferă un prejudiciu pe seama fondului alcătuit din primele încasate, precum și pe seama celorlalte venituri rezultate ca urmare a activității desfășurate;

4. *asigurat* — persoana care are un contract de asigurare încheiat cu asigurătorul;

5. *asigurător* — persoana juridică română sau străină ori societatea mutuală autorizată în condițiile prezentei legi să exercite activități de asigurare;

6. *broker de asigurare* — persoana juridică română sau străină, autorizată în condițiile prezentei legi, care, pentru clienții săi, negociază sau încheie contracte de asigurare și acordă alte servicii în legătură cu protecția împotriva riscurilor sau cu regularizarea daunelor;

7. *catastrofă* — un eveniment sau o serie de evenimente care provoacă pagube substanțiale într-o perioadă scurtă de timp;

8. *coasigurare* — operațiunea prin care doi sau mai mulți asigurători suportă același risc, fiecare asumându-și o cotă-parte din acesta;

9. *fond de rezervă liber vărsat* — totalul sumelor cu care membrii societății mutuale au contribuit la fondurile acesteia;

10. *acționari semnificativi* — acționarii care, singuri ori prin intermediul sau în legătură cu alte persoane, dețin cel puțin 5% din totalul drepturilor de vot în adunarea generală a acționarilor;

11. *persoane semnificative* — administratorii și directorul general;

12. *portofoliu de asigurări* — totalitatea sau o parte din contractele de asigurări încheiate de un asigurător;

13. *prime brute subscrise* — primele încasate și de încasat, inclusiv primele de reasigurare încasate și de încasat, aferente tuturor contractelor de asigurare și contractelor de reasigurare, care intră în vigoare în perioada de referință, înainte de deducerea oricăror sume din acestea;

14. *prime nete subscrise* — primele brute subscrise din care se deduc sumele plătite și de plătit drept prime de reasigurare;

15. *prime brute încasate* — totalul primelor încasate, inclusiv primele de reasigurare încasate în perioada de referință, înainte de deducerea oricăror sume din acestea;

16. *prime nete încasate* — primele brute încasate din care se deduc sumele plătite drept prime de reasigurare;

17. *reasigurare* — operațiunea de asigurare a unui asigurător de către alt asigurător, primul fiind reasigurat, iar al doilea, reasigurător;

18. *reținere proprie* — partea din risc care rămâne în sarcina asigurătorului după deducerea reasigurării;

19. *societate mutuală de asigurări* — persoană juridică civilă ai cărei asociați sunt deopotrivă asigurați și asigurători.

Art. 3. — (1) Activitatea de asigurare se grupează în:

a) asigurări de viață;

b) asigurări generale.

(2) Clasele de asigurări aferente categoriilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin norme.

CAPITOLUL II

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor

Art. 4. — (1) Punerea în executare a prezentei legi, supravegherea și controlul respectării dispozițiilor sale revin Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România.

(2) Se înființează Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, autoritate administrativă autonomă de specialitate, cu personalitate juridică și cu sediul în municipiul București, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor își poate deschide reprezentanțe în orice altă localitate de pe teritoriul României.

(4) Pentru nevoile Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, ale reprezentanțelor sale pe care acestea le înființează, Guvernul și, după caz, autoritățile administrației publice locale vor atribui acesteia în administrare imobilele necesare — terenuri și clădiri — din domeniul public de interes național sau local, după caz, în termen de 60 de zile de la cererea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor este condusă de un consiliu format din 5 persoane, respectiv președinte, vicepreședinte și 3 membri.

(6) Structura organizatorică și de personal a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, atribuțiile de conducere, de execuție și de control ale personalului său se stabilesc prin regulamentele de ordine interioară, adoptate de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit prevederilor prezentei legi.

(7) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor sunt numiți de Parlament, în ședință comună a celor două Camere, la propunerea comisiilor reunite pentru buget, finanțe și bănci ale Senatului și Camerei Deputaților. Președintele și vicepreședintele se nominalizează pe funcții în lista de propuneri care se supune spre aprobare Parlamentului.

(8) Numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se face de pe lista comună propusă de comisiile pentru buget, finanțe și bănci ale Senatului și Camerei Deputaților.

(9) Revocarea Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în totalitate sau individual, se face de autoritatea care l-a numit, pe baza procedurii definite la alin. (8).

(10) Durata mandatului de membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor este de 5 ani, fiecare membru putând fi reînvestit.

(11) Primii membri ai Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor fi numiți pentru mandate cu durate diferite, astfel încât în fiecare an să expire mandatul unuia dintre ei.

(12) Președintele va fi numit pentru un mandat de 5 ani, iar vicepreședintele pentru un mandat de 4 ani.

(13) Membrii ale căror mandate au expirat vor rămâne în funcție până la numirea succesorilor lor.

(14) În cazul imposibilității definitive de exercitare a mandatului de către unul dintre membri, comisiile parlamentare menționate la alin. (8) vor propune persoana care urmează să fie numită de Parlament pentru durata restantă a mandatului.

(15) Se consideră imposibilitate definitivă de exercitare a mandatului orice împrejurare care creează o indisponibilizare cu o durată de 90 de zile consecutive.

(16) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie cetățeni români cu domiciliul în România, cu o bună reputație și pregătire profesională și o vechime de cel puțin 5 ani în activitatea financiar-bancară și/sau de asigurări și reasigurări;

b) să nu fie membri ai vreunui partid politic pe perioada exercitării mandatului;

c) să nu exercite o altă profesie sau să nu ocupe o funcție publică sau privată, cu excepția activității didactice în învățământul superior;

d) să nu fie membri în consiliile de administrație sau în comisiile de cenzori ale persoanelor juridice, subiecte ale supravegherii Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, sau acționari semnificativi ai acestora;

e) să nu fi fost declarați falii sau să nu fi făcut parte din conducerea unei societăți de asigurare sau financiar-bancare, care, sub orice formă, și-a încetat activitatea și nu și-a respectat obligațiile față de terți;

f) să nu aibă cazier judiciar.

(17) Calitatea de membru al Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor încetează în următoarele situații:

a) la expirarea termenului pentru care a fost numit;

b) prin demisie;

c) prin revocarea de către Parlament;

d) la apariția unei incompatibilități sau a unui impediment dintre cele prevăzute la alin. (16);

e) prin înlocuire, conform alin. (14).

(18) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor au obligația să notifice de îndată, în scris, Parlamentului apariția oricăreia dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la alin. (16); până la decizia Parlamentului membrul Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor este suspendat de drept.

(19) Președintele este reprezentantul de drept al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, ca autoritate administrativă autonomă și ca persoană juridică de drept public.

(20) În cazul imposibilității temporare de exercitare a prerogativelor președintelui, reprezentarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor revine de drept vicepreședintelui.

(21) Dacă atât președintele, cât și vicepreședintele se află în imposibilitate de exercitare a prerogativelor, reprezentarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor va fi asigurată de decanul de vârstă dintre cei 3 membri.

(22) Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor deliberază valabil în prezența a cel puțin 3 dintre membrii săi, incluzând președintele sau, în absența acestuia, vicepreședintele.

(23) Hotărârile sunt adoptate cu votul majorității membrilor prezenți, iar în caz de balotaj, votul președintelui sau, în absența acestuia, cel al vicepreședintelui este decisiv.

(24) Hotărârea adoptată este obligatorie pentru toți membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, membrii care au votat împotriva și cei absenți putându-și consemna opinia separată în procesul-verbal al ședinței respective.

(25) În exercitarea atribuțiilor sale Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va colabora cu alte autorități publice sau cu instituții străine, având ca obiect reglementarea sau supravegherea piețelor de asigurări, în vederea realizării protecției asiguraților, a potențialilor asigurați și a transparenței pieței asigurărilor.

(26) Pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la art. 5 Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme, avize și decizii, sub semnătura președintelui, după deliberare în ședințe, ținute conform dispozițiile alin. (22)–(24), cu respectarea prevederilor alin. (28).

(27) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme care sunt puse în aplicare prin ordin al președintelui, iar actele individuale sunt deciziile și avizele.

(28) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor consultă colegiul alcătuit din reprezentanții asociațiilor profesionale ale operatorilor de pe piața de asigurări.

(29) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are în structura sa personal de specialitate compus din economiști, statisticieni, experți contabili, actuari, statisticieni, matematicieni, ingineri, informaticieni, medici, precum și din alte persoane calificate în domeniul asigurărilor și finanțelor.

(30) Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor stabilește prin decizie salarizarea membrilor săi și a personalului său, având în vedere nivelul remunerației acordate unor posturi similare de pe piața de asigurări.

Art. 5. — Comisia de Supraveghere a Asigurărilor are următoarele atribuții:

a) elaborează sau avizează proiectele de acte normative care privesc domeniul asigurărilor sau care au implicații asupra acestui domeniu și avizează actele administrative individuale, dacă au legătură cu activitatea de asigurare;

b) supraveghează situația financiară a asigurătorilor, în vederea protejării intereselor asiguraților sau ale potențialilor asigurați, scop în care poate dispune efectuarea de controale ale activității asigurătorilor sau brokerilor de asigurare;

c) ia măsurile necesare pentru ca activitatea de asigurare să fie gestionată cu respectarea normelor prudențiale specifice;

d) participă în calitate de membru la asociațiile internaționale ale autorităților de supraveghere în asigurări și reprezintă România la conferințe și întâlniri internaționale referitoare la supravegherea în asigurări;

e) aprobă acționarii semnificativi și persoanele semnificative ale asigurătorului, în conformitate cu criteriile stabilite prin norme;

f) aprobă divizarea sau fuzionarea unui asigurător înregistrat în România;

g) aprobă transferul de portofoliu;

h) poate solicita prezentarea de informații și documente referitoare la activitatea de asigurare, atât de la asigurători, cât și de la orice altă persoană care are legătură cu activitatea acestora;

i) participă la elaborarea planului de conturi, a normelor și a metodei contabile, după consultarea cu asociațiile profesionale ale operatorilor din asigurări;

j) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege.

Art. 6. — (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor nu poate dezbătu informații obținute în timpul exercitării atribuțiilor sale.

(2) Obligația de confidențialitate prevăzută la alin. (1) nu se aplică în cazul în care informația este dată:

a) cu acordul scris al asigurătorului implicat;

b) la solicitarea instanței judecătorești;

c) în interesul asiguraților.

Art. 7. — (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va prezenta Parlamentului, în termen de 6 luni de la expirarea fiecărui exercițiu financiar, un raport asupra pieței asigurărilor din România, precum și o informare privind activitățile desfășurate.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va edita și va publica un raport informativ anual asupra pieței de asigurări și asupra instituțiilor și organismelor acesteia, cu respectarea prevederilor art. 6.

Art. 8. — (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor adoptă norme în aplicarea prevederilor prezentei legi.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor emite decizii prin care:

a) impune interdicții, acordă, suspendă sau retrage autorizații;

b) modifică sau revocă condiții, cerințe sau termeni impuși de aceasta prin actele sale;

c) aprobă divizarea sau fuzionarea asigurătorilor;

d) aprobă transferul de portofoliu de asigurări;

e) aprobă persoanele care vor examina activitatea de asigurări de viață;

f) aprobă acționarii semnificativi și persoanele semnificative ale asigurătorului;

g) aprobă componența Corpului experților în asigurări, care funcționează pe lângă ea, și avizează statutul acestuia;

h) stabilește salarizarea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor și a personalului său, cu respectarea dispozițiilor art. 4;

i) dispune efectuarea acțiunilor de analiză, îndrumare și control la societățile din sfera de reglementare și supraveghere;

j) dă dispoziții privind prezentarea de documente, situații, informații și audieri;

k) constată și aplică sancțiuni operatorilor din domeniu pentru încălcarea prevederilor prezentei legi, a normelor și deciziilor de aplicare a acestora.

(3) Avizele sunt acte prin care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor formulează răspunsuri oficiale la chestiuni privind activitatea de asigurare sau care au implicații asupra acesteia.

Art. 9. — (1) Normele emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în conformitate cu atribuțiile prevăzute în prezenta lege vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Deciziile și avizele nu sunt supuse publicării, cu excepția celor prevăzute la art. 8 alin. (2) lit. a) și d).

Art. 10. — (1) Constituie venit la bugetul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor:

a) taxele și majorările prevăzute la art. 12 și 26;

b) veniturile provenite din donații, publicații și din alte surse legale.

(2) Excedentul bugetului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor se reportează în anul următor.

CAPITOLUL III

Autorizarea asigurătorilor

Art. 11. — (1) Activitatea de asigurare în România poate fi exercitată numai de:

a) societăți pe acțiuni, societăți mutuale, filiale ale unor asigurători străini, constituite ca persoane juridice române, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor potrivit procedurii reglementate la art. 12;

b) sucursale ale unor asigurători, persoane juridice străine, autorizate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor potrivit procedurii reglementate la art. 12.

(2) Un asigurător nu poate fi înmatriculat în registrul comerțului fără autorizația prealabilă emisă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 12. — (1) Cererile pentru autorizarea constituirii și pentru autorizarea de funcționare vor fi adresate Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în forma și cu documentația prevăzute în norme.

(2) Dacă consideră necesar, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate să solicite informații suplimentare sau să întreprindă investigații proprii ori cu sprijinul altor autorități competente sau să folosească informații din alte surse.

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va decide, în termen de cel mult 4 luni de la înregistrarea cererii de autorizare, asupra autorizării de constituire sau asupra respingerii cererii de autorizare.

(4) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate acorda autorizația prevăzută la alin. (3), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) din studiul de fezabilitate prezentat rezultă că societatea va dispune de marja de solvabilitate legală;

b) capitalul social vărsat la o bancă autorizată de Banca Națională a României sau, în cazul unei societăți mutuale, fondul de rezervă liber vărsat este în conformitate cu prevederile legale;

c) societatea prezintă un program de reasigurare satisfăcător pentru activitatea sa de asigurare sau justifică faptul că în cazul său nu este necesar un astfel de plan;

d) societatea prezintă calcule specifice pentru activitatea de asigurări de viață;

e) numele societății nu induce în eroare publicul;

f) societatea va desfășura numai activități în legătură cu asigurarea;

g) în cazul unui asigurător străin, dacă face dovada că în țara în care este înregistrat s-a constituit legal și desfășoară de cel puțin 5 ani o activitate de asigurare similară cu cea pentru care solicită autorizarea în România.

(5) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va respinge cererea pentru autorizarea constituirii, dacă constată că:

a) documentația prezentată nu este întocmită în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare;

b) din documentația prezentată rezultă că:

— societatea nu va desfășura o activitate în conformitate cu prezenta lege;

— acționarii semnificativi și persoanele semnificative nu îndeplinesc criteriile stabilite prin norme;

c) din evaluarea studiului de fezabilitate sau din rapoartele anuale ale societății străine, după caz, rezultă că societatea nu poate asigura realizarea obiectivelor propuse în condiții compatibile cu regulile unei practici prudente, care să ofere asiguraților siguranța necesară;

d) există o formă de asociere prin care proprietatea acțiunilor, inclusiv proprietarul de fapt al acțiunilor, este ascunsă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;

e) autorizarea contravine unui interes public.

(6) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va comunica solicitantului motivele respingerii cererii de autorizare.

(7) Împotriva respingerii cererii de autorizare solicitantul poate face plângere la Curtea de apel în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, potrivit legii.

(8) Autorizarea constituirii nu garantează obținerea autorizației de a exercita o activitate de asigurare, ci indică doar permisiunea dată asociaților de a proceda la înmatricularea societății conform documentației de constituire și dispozițiilor legale.

(9) În vederea luării unei decizii definitive de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 6 luni de la data eliberării autorizării de constituire solicitantul va depune la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor documentele care atestă înmatricularea legală a societății.

(10) Modificarea totală sau parțială a studiului de fezabilitate inițial va determina o nouă analiză din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, putând atrage revocarea autorizării de constituire.

(11) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va decide cu privire la eliberarea autorizației de funcționare în termen de cel mult 60 de zile de la data primirii documentelor prevăzute la alin. (9).

(12) În cazul eliberării autorizației de funcționare, începând de la data eliberării acesteia asigurătorul va putea exercita o activitate de asigurare.

(13) Neacordarea autorizației de funcționare atrage, în mod automat, și revocarea autorizării de constituire.

(14) Dacă Comisia de Supraveghere a Asigurărilor refuză acordarea autorizației de a exercita o activitate de asigurare, aceasta poate solicita instanței judecătorești dizolvarea formei de asociere a solicitantului.

(15) Împotriva neacordării autorizației de funcționare solicitantul poate face plângere la Curtea de apel în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei, potrivit legii.

(16) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în cazul sucursalelor asigurătorilor străini.

Art. 13. — (1) Un asigurător care solicită autorizarea conform prevederilor art. 12 și 44 achită la depunerea cererii de autorizare o taxă de autorizare de 75.000.000 lei. Cuantumul taxei de autorizare se poate actualiza anual, prin decizie a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în funcție de indicele prețurilor comunicat de Comisia Națională pentru Statistică.

(2) În cazul respingerii cererii de autorizare taxa de autorizare nu se restituie.

(3) Asigurătorul achită, din momentul acordării autorizației de funcționare, pe durata valabilității acesteia, o taxă de funcționare, stabilită anual de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, de maximum 0,3% din primele brute încasate în perioada pentru care sunt datorate.

(4) Asigurătorii plătesc taxa de funcționare la termenul stabilit prin norme.

(5) Pentru nevirarea la termen a taxei de funcționare prevăzute la alin. (3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va calcula majorări de întârziere, în conformitate cu reglementările în vigoare referitoare la sumele nevirate la termen la bugetul de stat.

Art. 14. — (1) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate retrage autorizația de funcționare în cazul în care un asigurător autorizat nu a început să desfășoare activitatea de asigurare în termen de 12 luni de la data eliberării autorizației sau dacă încetează să mai practice activitatea de asigurare o perioadă de 12 luni consecutive.

(2) Împotriva deciziei de retragere a autorizației de funcționare în condițiile alin. (1) asigurătorul poate face plângere la Curtea de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, potrivit legii.

Art. 15. — Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va publica cel puțin o dată pe an în Monitorul Oficial al României, precum și într-o publicație de largă circulație lista actualizată cuprinzând asigurătorii autorizați și orice alte informații pe care le va considera necesare în aplicarea prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Activitatea asigurătorilor

Art. 16. — (1) Fiecare asigurător trebuie să mențină, cumulativ:

a) capitalul social vărsat sau, în cazul unei societăți mutuale, fondul de rezervă liberă vărsat;

b) marja de solvabilitate.

(2) Capitalul social vărsat sau, după caz, fondul de rezervă liberă vărsat nu poate fi mai mic de:

a) 7 miliarde lei pentru activitatea de asigurări generale, exceptând asigurările obligatorii;

b) 14 miliarde lei pentru activitatea de asigurări generale;

c) 10 miliarde lei pentru activitatea de asigurări de viață;

d) suma valorilor prevăzute la lit. a) și c) sau b) și c), după caz, în funcție de activitățile de asigurare desfășurate.

(3) Capitalul social vărsat și fondul de rezervă liberă vărsat, stabilite la alin. (2), se vor actualiza periodic prin norme de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(4) Capitalul social vărsat sau fondul de rezervă liberă vărsat, menționate la alin. (1) lit. a), trebuie să fie integral vărsat în formă bănească numai la constituire.

(5) Marja de solvabilitate, care reprezintă suma cu care valoarea activelor depășește valoarea obligațiilor, trebuie să fie mai mare decât valoarea stabilită prin norme.

(6) În calculul obligațiilor unui asigurător se au în considerare atât obligațiile certe, cât și cele probabil să se concretizeze în viitor.

(7) În vederea stabilirii marjei de solvabilitate, evaluarea activelor și a obligațiilor unui asigurător se efectuează conform normelor, care vor cuprinde și precizări privind categoria activelor și a obligațiilor care nu vor fi luate în considerare sau vor fi considerate numai într-o anumită proporție.

Art. 17. — (1) Acțiunile emise de asigurători pot fi numai nominative.

(2) Orice formă de asociere prin care proprietatea acțiunilor este ascunsă Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor este lovită de nulitate.

Art. 18. — Valoarea minimă în natură a activelor păstrate în România de fiecare asigurător, avute în vedere la stabilirea marjei de solvabilitate, trebuie să îi permită acestuia să poată acoperi totalul obligațiilor sale în țară, în orice moment al exercitării activității de asigurare.

Art. 19. — Asigurătorii pot investi sau fructifica capitalul social, rezervele de capital și rezervele tehnice în bunuri mobiliare și imobiliare, precum acțiuni, obligațiuni, alte titluri de participație, depozite bancare, clădiri destinate activității proprii sau închirierii.

Art. 20. — (1) Asigurătorul trebuie să își conducă activitatea, cu respectarea normelor prudențiale specifice, conform practicilor în asigurări și să prevadă:

a) organizarea și desfășurarea activității cu prudență și profesionalism, în concordanță cu natura și mărimea activității prestate;

b) încadrarea unui număr suficient de persoane care îndeplinesc condițiile de pregătire și de competență profesională.

(2) Asigurătorul, pentru asigurările facultative practicate, trebuie să elaboreze:

a) propriile condiții de asigurare, cu respectarea prevederilor legale referitoare la contractul de asigurare;

b) propriile clauze de asigurare, care pot modifica condițiile de asigurare, în funcție de opțiunea proprie sau de cea a asiguratului;

c) propriile criterii de stabilire a primelor de asigurare;

d) propriile reglementări și instrucțiuni de constatare și lichidare a daunelor, în strictă concordanță cu prevederile cuprinse în condițiile și în clauzele de asigurare;

e) reglementări interne privind constituirea și menținerea rezervelor tehnice, în funcție de propriul sistem de evidență operativă, cu respectarea normelor emise de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) Asigurătorul are obligația:

a) să conducă evidența contabilă și operativă, care să permită:

— întocmirea rapoartelor cerute de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

— analiza rezultatelor tehnice pe clase de asigurări, în scopul de a stabili dacă activitatea sa în ansamblu este rentabilă;

b) să supravegheze activitatea unităților din subordine și a agenților săi, astfel încât să nu fie periclitată activitatea de asigurare desfășurată de asigurător;

c) să își organizeze procedurile de control intern, astfel încât să îndeplinească prevederile legale.

Art. 21. — (1) Asigurătorul care exercită o activitate de asigurări generale are obligația să constituie și să mențină următoarele rezerve tehnice:

a) rezerva de prime — se calculează lunar prin însumarea cotelor-părți din primele nete subscrise, aferente perioadelor neexpirate ale contractelor de asigurare, astfel încât diferența dintre volumul primelor nete subscrise și această rezervă să reflecte primele nete alocate părții din riscurile expirate la data calculării;

b) rezerva de daune — se creează și se actualizează lunar, în baza estimărilor pentru avizările de daune primite de asigurător, astfel încât fondul creat să fie suficient pentru acoperirea plății acestor daune;

c) rezerva de daune neavizate — se creează și se ajustează cel puțin la încheierea exercițiului financiar, dacă reglementările interne ale asigurătorului nu prevăd altfel, în baza estimărilor acestuia, a datelor statistice sau a calculelor actuariale, pentru daunele întâmplare, dar neavizate;

d) rezerva de catastrofă — se creează prin aplicarea lunară a unui procent de minimum 5% asupra volumului de prime brute subscrise, aferente contractelor care acoperă riscuri catastrofale, până când fondul de rezervă atinge cel puțin nivelul reținerii proprii sau 10% din acumularea răspunderilor asumate prin contractele ce acoperă riscuri catastrofale; această rezervă este destinată acoperirii despăgubirilor aferente daunelor de natură catastrofală;

e) rezerva pentru riscuri neexpirate — se calculează pe baza estimării daunelor ce vor apărea după închiderea exercițiului financiar, aferente contractelor de asigurare încheiate înainte de acea dată, în măsura în care valoarea estimată a acestora depășește suma dintre rezerva de prime și primele care urmează să se mai încaseze la aceste contracte;

f) rezerva de egalizare — se creează în anii cu rezultate tehnice favorabile pentru constituirea surselor de acoperire a daunelor în anii în care rezultatele tehnice vor fi nefavorabile.

(2) În calculul rezervelor prevăzute la alin. (1) lit. b)—f) se includ sumele estimate pentru daune și costurile de lichidare a acestora, după deducerea părții ce urmează să fie recuperată de la reasigurători.

(3) Asigurătorul care exercită o activitate de asigurări de viață are obligația, cu respectarea prevederilor art. 28, să constituie și să mențină rezerve tehnice, denumite în continuare *rezerve matematice*, pentru fondul asigurărilor de viață.

(4) Mărimea rezervelor tehnice, constituite și menținute conform alin. (1) și (3), nu poate fi mai mică decât mărimea obținută prin calculul acestor rezerve, potrivit metodologiei stabilite prin norme.

(5) Sumele transferate rezervelor tehnice, constituite și menținute în condițiile acestui articol, reprezintă obligații ale asigurătorului și se deduc din veniturile acestuia pentru determinarea profitului.

(6) În cazurile în care contractul de asigurare prevede încasarea primelor și plata despăgubirilor în valută, rezervele tehnice aferente se pot constitui și menține în valută.

(7) Alte categorii de rezerve tehnice pot fi stabilite prin norme, iar prevederile acestui articol se aplică și acestor categorii.

Art. 22. — Categoriile de active admise să reprezinte rezervele tehnice ale asigurătorului, regulile de dispersare a plasamentelor, precum și coeficientul de lichiditate se stabilesc prin norme, la elaborarea cărora se va ține seama de categoriile și de clasele de asigurări practicate.

Art. 23. — (1) Un asigurător poate realiza, pe baza unui acord, un transfer de portofoliu de asigurări, prin care o parte sau întreaga activitate de asigurare este transferată altui asigurător.

(2) Transferul va cuprinde transferul de datorii, drepturi, obligații sau proprietăți.

(3) Transferul nu este valabil fără aprobarea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 24. — Asigurătorul este obligat să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în termen de 4 luni de la încheierea anului financiar, bilanțul contabil și contul de profit și pierderi, însoțite de raportul cenzorilor, precum și rapoartele financiare ale căror formă, conținut, informații, detalii și certificări sunt stabilite prin norme.

Art. 25. — (1) Asigurătorii se pot asocia în uniuni profesionale care să le reprezinte interesele colective față de autoritățile publice, să studieze probleme de interes comun, să promoveze cooperarea, să informeze membrii asociației și publicul și să organizeze serviciile de interes comun; de asemenea, pot adera la uniuni internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive ale acestora.

(2) Asigurătorii pot încheia înțelegeri referitoare la coasigurare, pooluri și alte forme de cooperare specifice, în vederea asigurării sau reasigurării unor riscuri.

(3) Asigurătorii emitenți de documente internaționale de asigurare *Carte Verde* vor constitui Biroul Român *Carte Verde*, în conformitate cu prevederile Convenției Internaționale *Carte Verde*, cu avizul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

CAPITOLUL V

Activitatea de asigurare de viață

Art. 26. — Asigurătorul care exercită o activitate de asigurare de viață este obligat:

- să țină conturi distincte pentru asigurările de viață;
- să înregistreze toate veniturile și cheltuielile aferente asigurărilor de viață în conturi separate, care să constituie și să aparțină unui fond de asigurare distinct, denumit în prezenta lege *fondul asigurărilor de viață*;
- să asigure conducerea contabilității fondului asigurărilor de viață, pentru identificarea operativă a activelor și a obligațiilor aferente acestuia.

Art. 27. — (1) Administrarea asigurărilor de viață și a fondului asigurărilor de viață aferent, inclusiv investirea și evaluarea activelor, calculul rezervelor matematice se vor efectua potrivit reglementărilor stabilite prin norme.

(2) Asigurătorul care exercită o activitate de asigurare de viață este obligat:

- să inițieze examinarea activității de asigurare de viață, constând din calcularea, conform principiilor fundamentale și general acceptate ale calculului actuarial, a obligațiilor aferente fondului asigurărilor de viață și a rezervelor matematice necesare, precum și o apreciere asupra concordanței dintre fondul asigurărilor de viață și activele aferente; examinarea se efectuează la fiecare 12 luni sau la intervale mai scurte, dacă Comisia de Supraveghere a Asigurărilor consideră necesar, de către persoane propuse de asigurător, care au o calificare adecvată pentru aceasta și care sunt aprobate în acest sens de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;
- să redacteze un raport asupra rezultatelor examinărilor prevăzute la lit. a), denumit în prezenta lege *raport asupra asigurărilor de viață*, ale

cărui formă, conținut al informațiilor, documentelor și detaliilor suplimentare, precum și mod de certificare sunt stabilite prin norme;

c) să depună la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor o copie de pe raportul asupra asigurărilor de viață într-un interval de 4 luni de la data la care s-a făcut examinarea sau într-un interval mai mare, dacă termenul a fost aprobat în scris de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, în urma unei solicitări scrise și temeinic motivate, primită de la asigurător;

d) să furnizeze informațiile, documentele și detaliile suplimentare, în forma pe care Comisia de Supraveghere a Asigurărilor o consideră necesară, pentru evaluarea fondului asigurărilor de viață și a situației financiare a acestuia, după depunerea raportului asupra asigurărilor de viață la Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 28. — (1) În condițiile art. 32 activele aferente fondului asigurărilor de viață vor garanta siguranța absolută a asiguraților care au contracte de asigurări de viață și vor fi folosite numai în raport cu obligațiile aferente fondului asigurărilor de viață.

(2) Este interzisă crearea de sarcini — gaj sau ipotecă — asupra oricărui activ ce aparține fondului asigurărilor de viață, în măsura în care aceasta contravine prevederilor alin. (1).

(3) Asigurătorul poate să schimbe, la un preț de piață rezonabil, unele active aparținând fondului asigurărilor de viață cu alte active care îi aparțin, precum și să utilizeze activele aferente fondului asigurărilor de viață în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (1), dacă dovedește în scris Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor că valoarea activelor utilizate depășește valoarea totală a obligațiilor aferente fondului asigurărilor de viață.

CAPITOLUL VI

Redresarea, reorganizarea și lichidarea asigurătorilor

Art. 29. — Dacă în urma analizei rapoartelor financiare și a controalelor efectuate unui asigurător Comisia de Supraveghere a Asigurărilor constată că acesta, ca urmare a nerespectării prezentei legi, pune în pericol onorarea obligațiilor asumate față de asigurați, comisia solicită consiliului de administrație al asigurătorului întocmirea și aplicarea unui plan de redresare financiară care să prevadă, în principal:

- limitarea volumului de prime brute sau nete subscrise pe o anumită perioadă, astfel încât acestea să nu depășească anumite valori;
- interzicerea vânzării sau reînnoirii contractelor de asigurare de un anumit tip;
- interzicerea efectuării anumitor investiții;
- majorarea capitalului social vărsat sau a fondului de rezervă liberă vărsat;
- orice măsuri pe care le consideră necesare în vederea redresării.

Art. 30. — (1) În cazul în care constată că măsurile prevăzute la art. 29 nu au dat rezultate, Comisia de Supraveghere a Asigurărilor poate, în vederea prevenirii insolvenței unui asigurător, să solicite Curții de Apel București numirea unui administrator special pentru acel asigurător.

(2) Dacă Curtea de Apel București constată că asigurătorul nu își poate îndeplini obligațiile de plată sau că activitățile sale nu sunt gestionate cu respectarea normelor prudențiale specifice, poate dispune ca afacerile și bunurile asigurătorului să fie administrate de un administrator special.

(3) Curtea de Apel București se va pronunța, în mod obligatoriu, în termen de cel mult 7 zile de la solicitare.

(4) Decizia Curții de Apel București este definitivă, iar citarea părților nu este obligatorie.

(5) Sarcinile, răspunderile, limitele împuternicirii și salariul administratorului special, precum și orice alte probleme legate direct sau indirect de prevederile prezentului articol vor fi reglementate prin norme.

(6) După numirea unui administrator special, în condițiile prezentei legi:

a) toate atribuțiile legale ale acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale asigurătorului vor fi suspendate și vor fi transferate administratorului special pe durata numirii sale;

b) atribuțiile, îndatoririle și responsabilitățile acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale asigurătorului, după aplicarea prevederilor lit. a), se stabilesc prin norme.

(7) Pe perioada numirii administratorului special se suspendă dreptul de vot în vîntărilor și revocării administratorilor și dreptul la dividende al acționarilor, activitatea consiliului de administrație și a cenzorilor, precum și dreptul la remunerație al consiliului de administrație și al cenzorilor.

(8) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va solicita Curții de Apel București revocarea dispoziției date în condițiile alin. (2), iar aceasta poate revoca dispoziția, dacă constată că măsura nu mai este necesară.

Art. 31. — (1) Un asigurător intră în lichidare în urma deciziei instanței judecătorești luate în baza legislației din România cu privire la faliment.

(2) Sesizarea instanței judecătorești de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor se face în cazul constatării insolvenței asigurătorului. Insolvența asigurătorului se stabilește pe baza normelor și a reglementărilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

Art. 32. — (1) În cazul în care în urma unei hotărâri judecătorești un asigurător intră în procedura de lichidare, asigurătorii acestuia beneficiază de prioritate asupra activelor asigurătorului și au întâietate față de toți ceilalți creditori ai asigurătorului, imediat după plata cheltuielilor de lichidare și în condițiile alin. (2).

(2) În cazul lichidării unui asigurător care înainte de lichidare exercita sau a fost autorizat să exercite o activitate de asigurare de viață, activele ce reprezintă fondul asigurărilor de viață vor fi folosite numai pentru achitarea obligațiilor față de asigurații care au polițe de asigurare de viață.

CAPITOLUL VII

Intermediarii în asigurări

Art. 33. — (1) În condițiile prezentei legi *intermediarii în asigurări* sunt agenții de asigurare și brokerii de asigurare.

(2) Asigurătorii nu pot exercita activități de asigurare prin brokeri neautorizați.

Art. 34. — (1) O persoană poate desfășura o activitate ca agent de asigurare, dacă deține o autorizație valabilă, scrisă, din partea unui asigurător, denumită în prezenta lege *contract de agent*, pentru a acționa în numele acestuia.

(2) Agenții de asigurare, persoane fizice, au dreptul să se înregistreze la camera de muncă în a cărei rază teritorială domiciliază, pentru a li se calcula vechimea în muncă și pentru a achita taxele necesare în vederea constituirii fondurilor de pensii și de asigurări sociale.

(3) Un agent de asigurare nu poate intermedia aceleași clase de asigurări decât pentru un singur asigurător.

(4) Dacă un asigurat a încheiat o asigurare printr-un agent de asigurare, asigurătorul în numele căruia acționează agentul este răspunzător față de asigurat pentru toate actele sau omisiunile agentului de asigurare.

Art. 35. — (1) O persoană juridică poate desfășura o activitate de broker de asigurare, dacă are o autorizație de funcționare din partea Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) În vederea obținerii autorizației de funcționare solicitantul va prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor documente din care să rezulte că va respecta prevederile alin. (5) lit. a)—d).

(3) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va decide cu privire la eliberarea autorizației de funcționare în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii documentelor din care să rezulte că solicitantul va respecta prevederile alin. (5) lit. a)—d).

(4) Un broker de asigurare nu poate fi înmatriculat în registrul comerțului fără autorizația de funcționare emisă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, conform prevederilor prezentei legi.

(5) Orice broker de asigurare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- să fie persoană juridică;
- să aibă un capital social vărsat în formă bănească, a căruia valoare nu poate fi mai mică de 150 milioane lei; această valoare va fi actualizată prin norme de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;
- să aibă în vigoare un contract de asigurare de răspundere civilă profesională, în concordanță cu cerințele prevăzute de norme;
- să aibă ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare;
- să păstreze și să pună la dispoziție Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, la cerere, registrele și înregistrările contabile care să evidențieze și să explice operațiunile efectuate în timpul desfășurării activității, incluzând informații asupra contractelor de asigurare încheiate și asupra înțelegerilor cu asigurătorii;

f) să se conformeze solicitărilor Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor în ceea ce privește raportările, precum și activitățile pe care le desfășoară, astfel cum vor fi stabilite prin norme.

(6) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor refuză o cerere de autorizare de funcționare pentru un broker de asigurare, dacă constată că:

- acționarul semnificativ sau persoana semnificativă a solicitantului are cazier judiciar;
- conducătorul executiv nu îndeplinește condițiile privind pregătirea și experiența pentru a deține această poziție, în conformitate cu normele elaborate de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;
- numele solicitantului induce în eroare publicul;
- solicitantul nu respectă condițiile prevăzute la alin. (5).

(7) Autorizația de funcționare acordată unui broker de asigurare poate fi retrasă de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor în cazul în care:

- aceasta constată că brokerul de asigurare se află în una dintre situațiile prevăzute la alin. (6);

b) brokerul nu a achitat pentru brokerii de asigurare taxele prevăzute la art. 36.

(8) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va publica, cel puțin o dată pe an în Monitorul Oficial al României, precum și într-o publicație de largă circulație lista actualizată cuprinzând brokerii de asigurare autorizați și orice alte informații pe care le va considera necesare în aplicarea prezentei legi.

(9) Un broker de asigurare nu poate fi acționar semnificativ sau persoană semnificativă a unui asigurător. Un asigurător nu poate fi acționar sau administrator al unui broker de asigurare.

(10) Brokerii de asigurare, sub condiția împuternicirii primite din partea asigurătorilor, sunt îndreptățiți să colecteze primele în numele acestora și să emită documente de asigurare.

(11) Brokerii de asigurare se pot asocia în uniuni profesionale și pot adera la uniuni internaționale de profil, cu respectarea obligațiilor ce decurg din actele constitutive ale acestora.

Art. 36. — (1) Un broker de asigurare care solicită autorizarea conform art. 35 achită la depunerea cererii de autorizare o taxă de autorizare de 30.000.000 lei; cuantumul taxelor de autorizare se actualizează periodic prin decizie a Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, în funcție de indicii prețurilor comunicat de Comisia Națională pentru Statistică.

(2) În cazul respingerii cererii de autorizare taxa de autorizare nu se restituie.

(3) Brokerii de asigurare achită, din momentul acordării autorizației de funcționare, pe durata valabilității acesteia, o taxă de funcționare, stabilită anual de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor, de maximum 0,3% din comisioanele încasate în perioada pentru care sunt datorate.

(4) Brokerii de asigurare achită taxa de funcționare la termenul stabilit prin norme.

(5) Pentru nevirarea la termen a taxei de funcționare prevăzute la alin. (3) se calculează majorări de întârziere, în conformitate cu reglementările în vigoare referitoare la sumele nevirate la termen la bugetul de stat.

CAPITOLUL VIII

Răspunderi și sancțiuni

Art. 37. — Nici o faptă sau omisiune a asigurătorului ori a agentului său, constând în încălcarea oricărei prevederi a prezentei legi, a legii contractului de asigurare, a condițiilor sau primelor de asigurare, precum și a altor elemente privind încheierea contractului de asigurare, nu poate fi invocată de asigurător pentru anularea unui contract de asigurare.

Art. 38. — (1) Activitatea de publicitate sau de reclamă nu va putea fi folosită de către sau în numele unui asigurător ori intermediar în asigurări, dacă, direct sau indirect, induce în eroare sau poate induce în eroare ori ascunde sau prezintă denaturat adevărul față de asigurați ori față de potențialii asigurați, în ceea ce privește activele asigurătorului, structura sa organizatorică, situația financiară, vechimea, poziția pe piața asigurărilor, condițiile de asigurare sau orice alt aspect relevant.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va solicita asigurătorului încetarea acestor practici, sub sancțiunea suspendării autorizației.

Art. 39. — (1) Încălcarea dispozițiilor prezentei legi și a normelor adoptate în aplicarea acesteia se constată de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor și se sancționează de Consiliul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Constituie contravenții, dacă, potrivit condițiilor în care au fost săvârșite, nu constituie infracțiuni potrivit legii penale, nerespectarea următoarelor prevederi:

- păstrarea activelor în România, conform prevederilor art. 18;
- conducerea activității, conform prevederilor art. 20;
- aprobarea prealabilă a acționarilor semnificativi și a persoanelor semnificative ale asigurătorului, conform prevederilor art. 5 lit. e);
- ținerea evidențelor și transmiterea rapoartelor de către asigurați și brokerii de asigurare, în condițiile prevăzute de lege sau de normele adoptate în aplicarea acesteia;
- menținerea capitalului social minim și a garanției de solvabilitate, conform prevederilor art. 16 și 35;
- constituirea și menținerea rezervelor tehnice, conform prevederilor art. 21;
- acoperirea rezervelor tehnice ori cât mai aproape de limite admisibile, conform prevederilor art. 22;
- transferul de portofoliu, conform prevederilor art. 23;

i) fondul asigurărilor de viață și administrarea acestuia, conform prevederilor art. 26 și 27;

j) protejarea intereselor asiguraților care au polițe de asigurări de viață, conform prevederilor art. 28;

k) activitatea agenților de asigurare, conform prevederilor art. 34 alin. (3);

l) activitatea brokerilor de asigurare, conform prevederilor art. 35 alin. (5) lit. d), e), f) și alin. (9);

m) reclama și publicitatea prevăzute la art. 38 alin. (1).

(3) Săvârșirea cu intenție sau din culpă, prin comisiune sau omisiune, a vreuneia dintre faptele prevăzute la alin. (2) se sancționează cu:

a) avertisment scris;

b) limitarea operațiunilor;

c) amendă aplicabilă: asiguraților, de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei; brokerilor de asigurare, de la 1.000.000 lei la 5.000.000 lei; administratorilor, directorilor, directorilor executivi sau cenzorilor, între 1—6 salarii medii pe societate, din luna precedentă, la data constatării faptei;

d) interzicerea temporară sau definitivă pentru asigurați a exercitării activității de asigurare pentru una sau mai multe categorii de asigurări, iar pentru brokerii de asigurare, interzicerea temporară sau definitivă a activității definite la art. 2 pct. 6;

e) retragerea autorizației.

(4) Sancțiunea amenzii poate fi aplicată cumulativ cu oricare dintre sancțiunile prevăzute la alin. (3) lit. d) și e).

(5) Decizia de sancționare este semnată de președintele Comisiei de Supraveghere a Asiguraților și produce efecte la data comunicării sale persoanei sancționate.

(6) La individualizarea sancțiunii se va ține seama de circumstanțele personale și reale ale săvârșirii faptei și de conduita făptuitorului.

(7) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe contravenții, se aplică amenda prevăzută pentru contravenția cea mai gravă.

(8) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei desfășurarea activității de asigurare în sau din România, conform prevederilor art. 2 pct. 1, săvârșită de orice persoană fără autorizarea Comisiei de Supraveghere a Asiguraților.

(9) Cuantumul amenzilor stabilite prin prezenta lege se actualizează periodic prin decizii ale Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, în funcție de indicele prețurilor comunicat de Comisia Națională pentru Statistică.

(10) Amenzile stabilite prin această lege și aplicate de Comisia de Supraveghere a Asiguraților se fac venituri la bugetul de stat.

(11) Prevederile prezentei legi se completează cu prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, în măsura în care acestea nu contravin prevederilor prezentei legi.

Art. 40. — (1) Împotriva deciziilor adoptate de Comisia de Supraveghere a Asiguraților, în conformitate cu art. 8 alin. (2), persoana implicată poate face plângere la Curtea de apel în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei, potrivit legii.

(2) Plângerea adresată Curții de apel nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsurile dispuse de Comisia de Supraveghere a Asiguraților.

(3) Soluționarea plângerii se face cu precădere și de urgență.

Art. 41. — Comisia de Supraveghere a Asiguraților poate oricând să decidă modificarea sau revocarea oricăror măsuri dispuse, dacă constată că acestea nu mai sunt necesare.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 42. — (1) În toate problemele privind reglementarea activității de asigurare și reasigurare se aplică prevederile prezentei legi.

(2) Orice dispoziții referitoare la asigurări și reasigurări, stabilite prin legi speciale, sunt administrate de Comisia de Supraveghere a Asiguraților.

(3) În caz de conflict între dispozițiile prezentei legi și prevederile conținute în alte acte normative se aplică prevederile prezentei legi.

(4) Pentru situațiile nereglementate în prezenta lege aceasta se completează cu legislația comercială, civilă, a investițiilor străine și contravențională, după caz.

Art. 43. — (1) Sunt scutite de impozite și taxe:

a) primele de asigurare și reasigurare, precum și comisioanele aferente acestora;

b) despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi ce se acordă asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel;

c) transferurile de valori ale plasamentelor și transferurile de portofolii de asigurări, intervenite între asigurați, din patrimoniul societății

cedente în patrimoniul celei cesionare, inclusiv ca urmare a divizării, fuzionării, lichidării sau a oricăror forme de reorganizare internă a societății de asigurare;

d) contribuțiile plătite de asigurați și de brokerii de asigurare la uniunile profesionale de profil.

(2) Primele de asigurare și reasigurare sunt cheltuieli deductibile fiscal.

Art. 44. — (1) Asigurații sau brokerii de asigurare care la data intrării în vigoare a prezentei legi era autorizat să desfășoare activități în domeniul asigurărilor, în condițiile legislației abrogate prin această lege, este autorizat să își continue activitatea pentru următoarele 12 luni, termen în care se va conforma reglementărilor prezentei legi.

(2) Asigurații care își încetează activitatea ca urmare a aplicării prevederilor prezentei legi și nu au procedat la efectuarea transferului de portofoliu, în condițiile prevăzute la art. 23, rămân răspunzători pentru obligațiile asumate.

(3) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi societățile mutuale care desfășoară o activitate de asigurare la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt obligate să solicite și să obțină autorizarea Comisiei de Supraveghere a Asiguraților, în conformitate cu prevederile art. 12.

(4) Prevederile art. 13 și 36 se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi.

(5) Până la aprobarea noului plan de conturi, specific activității de asigurare, la determinarea veniturilor asiguraților vor fi luate în considerare primele efectiv încasate.

(6) În termen de cel mult 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi Comisia de Supraveghere a Asiguraților, cu avizul Ministerului Finanțelor, va elabora noul plan de conturi și metodologia contabilă specifică activității de asigurare.

(7) Comisia de Supraveghere a Asiguraților va apela în primul an de la înființare, pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere, dotare și funcționare, cu titlu de împrumut rambursabil, la disponibilul din Fondul de protejare a asiguraților, constituit în baza art. 60 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România; împrumutul se va rambursa pe măsura obținerii surselor de finanțare, constituite conform prevederilor prezentei legi.

Art. 45. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se constituie Comisia de Supraveghere a Asiguraților.

(2) Membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asiguraților vor fi numiți în termen de 60 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Pe data numirii membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asiguraților își încetează activitatea Oficiul de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din cadrul Ministerului Finanțelor, înființat prin Hotărârea Guvernului nr. 574/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 11 septembrie 1991.

(4) Atribuțiile Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din cadrul Ministerului Finanțelor, competențele legale ale Ministerului Finanțelor, precum și ale Guvernului României, astfel cum sunt prevăzute, la data intrării în vigoare a prezentei legi, la art. 5, 7, 53, 60, 65 și 67 din Legea nr. 136/1995, se preiau de Comisia de Supraveghere a Asiguraților.

(5) Salariații Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare din cadrul Ministerului Finanțelor se transferă în interesul serviciului la Comisia de Supraveghere a Asiguraților pe funcții similare.

Art. 46. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă: Legea nr. 47/1991 privind constituirea, organizarea și funcționarea societăților comerciale din domeniul asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 19 iulie 1991; pct. V din Ordonanța Guvernului nr. 23/1992 privind modificarea unor sancțiuni contravenționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 28 august 1992; Ordonanța Guvernului nr. 27/1997 pentru completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 26 august 1997; Legea nr. 48/1998 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1997 pentru completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998; Hotărârea Guvernului nr. 574/1991 privind atribuțiile Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 11 septembrie 1991; art. I din Hotărârea Guvernului nr. 789/1993 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 574/1991 privind atribuțiile Oficiului de supraveghere a activității de asigurare și reasigurare, precum și a Hotărârii Guvernului nr. 788/1992 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 3 februarie 1994, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Art. 47. — Comisia de Supraveghere a Asigurărilor va adopta și va emite:

1. în termen de 3 luni de la numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, normele privind:

- a) clasele de asigurări care pot fi practicate;
- b) informațiile și documentația cerute de procedura de autorizare;
- c) limita minimă a marjei de solvabilitate, precum și metodologia de calcul al acesteia;
- d) insolvabilitatea asigurătorului;
- e) condițiile privind administrarea fondului asigurărilor de viață, investițiile și evaluarea activelor, calculul rezervelor matematice, precum și orice alte aspecte referitoare la normele actuariale;
- f) categoriile de active admise să acopere rezervele tehnice ale asigurătorului, precum și regulile de dispersare a plasamentelor;
- g) elaborarea metodologiei de calcul și de evidență a rezervelor tehnice minimale pentru activitatea de asigurări generale, în condițiile prezentei legi;

2. în termen de 6 luni de la numirea membrilor Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, normele privind:

- a) actualizarea limitelor minime pentru:
 - capitalul social vărsat al societăților de asigurare, asigurare-reasigurare și reasigurare;
 - capitalul social vărsat de brokerii de asigurare;
 - fondul de rezervă liberă vărsat al unui asigurător, constituit sub formă de societate mutuală;

b) actualizarea taxelor de autorizare și stabilirea termenelor de plată a taxelor de funcționare prevăzute de prezenta lege;

c) informațiile, documentele și certificatele necesare pentru întocmirea rapoartelor prevăzute de prezenta lege;

d) forma și conținutul rapoartelor financiare, inclusiv ale raportului privind asigurările de viață;

e) alte categorii de rezerve tehnice decât cele prevăzute la art. 21 alin. (1);

f) informațiile pe care trebuie să le conțină rapoartele brokerilor de asigurări, aspectele referitoare la comportarea și managementul afacerilor acestora, limita minimă a asigurării de răspundere civilă profesională, precum și operațiunile care pot fi efectuate;

g) organizarea, funcționarea și atribuțiile Corpului experților în asigurări;

h) categoriile de asigurări exceptate de la prevederile prezentei legi, în condițiile și în termenii stabiliți de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor;

i) responsabilitățile, competențele, condițiile și orice alte aspecte referitoare la administratorul special, precum și atribuțiile acționarilor semnificativi și ale persoanelor semnificative ale asigurătorului, după numirea acestuia;

j) criteriile pentru aprobarea prealabilă a acționarilor semnificativi și a persoanelor semnificative;

k) aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii;

l) regimul confidențialității informațiilor;

m) transferul de portofoliu.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 6 martie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA IONESCU-QUINTUS

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 martie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
MIRON TUDOR MITREA

București, 3 aprilie 2000.

Nr. 32.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind societățile de asigurare
și supravegherea asigurărilor**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor și se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

București, 31 martie 2000.

Nr. 87.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și relații economice, București,
șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, telefon 411.58.33.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 490.61.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.loginet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro